

MANDİBULA OSTEOMİYELİTLERİ

Sinan Nur KESİM

Mandibular osteomyelitis.

Çene osteomiyelitleri günümüzde nadir görülen klinik tablodur. Mandibulada maksilla- dan daha sık görülür. Kemikte infeksiyon, sıklıkla travmatik veya cerrahi olarak oluşan ekstraoral veya intraoral bir yara yoluyla; daha az sıklıkla kemiğin kortikal plağı boyunca mevcut alveolar soket gibi bir açıklıktan veya çevre yumuşak dokulardan, ayrıca irradasyon terapi sonrası gelişen osteoradyonekroz zemininde; çok nadir olarak da sistemik nedenlerle (hematojen oriijinli) gelişebilmektedir. Klinik serimizin etiyolojilerine göre dağılımı tablo 1'de gösterilmiştir.

İnfeksiyon lokalize olabilir ve kemiğin tüm medüller yapısı boyunca diffüz olabilir; akut şekilde ortaya çıkabilir. Osteomiyelin başlangıcı, ossöz yapıda invazyon gösteren mikroorganizmanın özelliği ile hastanın bireysel özellikleri ve direnç yetersizliği ile ilişkilidir (1,7). Ke- moterapötik ve antibiyotik ajanlarının kullanımından önce osteomiyelitler çok sık görülmektedir. Yaygın antibiyotik kullanımı ve geliştirilen cerrahi teknikler nedeniyle osteomiyelit günümüzde nadir görülmekte; bununla beraber bu hastalık hala klinik olarak problem oluşturmaktadır.

Tablo 1. Klinik serimizde etiyolojiye göre dağılım^x.

	Olgu sayısı
Travmatik osteomiyelit (Mandibula fractürleri sonrası)	9
Odontojenik osteomiyelit	3
Postoperatif osteomiyelit	6
Miniplate ve tel uygulaması	3
Mandibula rekonstrüksyonu sonrası	2
VRO-SSRO ameliyatları sonrası	1

^x: Farklı klinik ve cerrahi özellikleri nedeniyle osteoradyonekroz zemininde gelişen infeksiyonlar seride dahil edilmemiştir.

Mandibula osteomiyelitlerinde en sık rastlanılan bulgular ağrı ve şişlikter. Bu derin persistan ağrıya bazen dudağın intermittent parestезisi de eşlik eder. İnfeksiyon bölgesindeki yumuşak dokularda ödem ve buna eşlik eden periostit genellikle vardır. Durum infeksiyonun kortikal kemiği yıkıp yumuşak dokulara invazyonu, endurasyon ve abse gelişimi şeklinde devam eder. Sonuçta ateş ve halsizlik gibi sistemik bulgular ortaya çıkar. Olguların yarısında pürülen akıntı ve fistül varlığı, daha az olguda ise sekestr gelişimi görülür. % 8 oranda karşılaşıldığı bildirilen patolojik fraktüre bizim serimizde rastlanılmamıştır (1,2).

Radyolojik olarak daha fazla dirençli ve yoğun olması nedeniyle kortikal kemikte destrüksiyon daha geç ortaya çıkar. Kansellöz yapı içinden oriğine olan osteomiyelitik proses ve kemikteki normal trabeküler yapının tahribi daha önce görülür. Agressiv ve yaygın tiplerde destrüksiyon hızla gelişir, kortikal kemik invazyona uğrar ve erken dönemde radyolojik görünüm ortaya çıkar. Destrüksiyonun özel görünümü ve belirli dağılımı yoktur; radyolusent bir alan olarak tanımlanır (1,2,7). Olgularımızdaki radyolojik incelemelerde en sık lokalizasyonun mandibula korpusu olduğu görülmüştür.

Klinik semptomlar ve radyolojik bulgulardaki geniş varyasyonlar nedeniyle bazan erken tanı güçtür. İnvaziv, lokalize olmayan tiplerde dişlerde mobilite veya hassasiyet ortaya çıkabilir, diş boyunları çevresinde pus görülebilir. Oral vestibül içine veya kaslar içindeki boşlukla-

ra pus drene olabilir, abseler gelişebilir. Abse insize ve drene edilmezse, yüzeye spontan rüptürlerle fistüller gelişebilir.

Klinik ve radyolojik bulgularla tanı konur ve histopatoloji, mikrobiyolojik kültür çalışmaları ve intraoperatif bulgularla desteklenir.

Literatürde Tc99m sintigrafinin %95, Indium Scan'larının da % 71 duyarlılıkla kullanıldığı bildirilmektedir (2).

Tüm hastalarda yapılacak ilk tedavi kültür ve duyarlılık tespiti için kemik biopsisi ve materyal alınmasıdır. Kültür sonuçları beklenmeden yüksek doz geniş spektrum antibiyotik verilip, sonuçlara göre uygun antibiyotiğe değiştirilir. Eğer hasta daha önce antibiyotik kullanıyorsa, biopsiden iki gün önce antibiyotik alımı durdurulur.

Hemen tüm mandibula osteomiyelitlerinde infeksiyon polimikrobiyalıdır. Drenden ve yaradan yaptığımız kültür çalışmalarımızda stafilocoklar, *Pseudomonas*, *Enterobacter*, *Klebsiella*, *Proteus* susları ile karşılaşılmıştır. Anaerobiklerin olguların yarısından fazlasında yer aldığı göz önünde tutulmalıdır. Literatürde, organizma sayısının osteomiyelit etiyolojisine farklılık göstermediği ve iyileşme şansını etkilemediği bildirilmektedir (2).

Son yıllarda mandibula kemik infeksiyonlarında Cierny ve arkadaşlarının (1985) uzun kemik osteomiyelitleri için tarif ettiği klasifikasyona paralel bir sınıflandırıcı sistem bulunmaktadır (2,3). Burada iki parametre esas alınır: Kemiğin tutulma derecesi, konakla ilgili sistemik ve lokal faktörler (Tablo 2).

Tablo 2. Mandibula kemik infeksiyonlarında Cierny-Mader sınıflandırması (3).

Kemiğin tutulma derecesine göre:

Stage I: – Kortikal tutulma yok

- Yalnız medüller tutulma var
- Hematojen orijinlidir (gök nadir)

Stage II: – Kemik defekti 2 cm'den az

- Panorex'te kansellöz kemik tutulmamış

Stage III: – Radyolojik kemik defekti 2 cm'den az

- Her iki kortekste birden deformite yok

Stage IV: – Defekt 2 cm'den büyük

- Patolojik fraktür varsa veya
- İnfekte nonunion varsa

Konak faktörleri:

A: Sağlıklı konak

B: Lokal veya sistemik faktörlerle bozulmuş konak

BL: Lokal faktörlerin varlığı

BS: İyileşmeyi etkileyen sistemik faktörlerin varlığı

(İmmun bozukluklar, sigara, alkol, malnürüsyon,
diabetes mellitus, vasküler yapıyı etkileyen diğer hastalıklar)

Tedavi:

Tanı ne kadar erken konur, definitiv tedaviye ne kadar erken başlanılırsa infeksiyonun gelişiminin durdurulması şansı o kadar büyük olur. Terapötik kontrol için antibiyotiğe erken başlanılmalıdır. Kültür alınabildiğinde sonuçlara göre en etkin antibiyotiğe geçilir. Mevcut ödem ve endurasyon, fluktasyonun varlığı açısından yakın takip edilmelidir. Böylece kemik yüzeye kadar yapılan insizyonla pusun erken boşaltılması sağlanır ve pusun periotu elevasyonu önlenir.

Tedavideki esaslar şunlardır:

1. Etketif antibiyoterapi.
2. Pus gelişmişse, pürülün materyalin drenajı.
3. Supportif tedavi: Antibiyoterapiye devamlı drenaj alanının aktif pansumanlarla açık tutulması.

4. Sekestrektomi.

Tedavide varsa yabancı cisimlerin uzaklaştırılması gerekmektedir (kırık hattında nonvital diş, diş fragmanları, K-wire, miniplate, kemik vidaları ve çevresel teller gibi).

Osteomiyelitin destrüksyon yapması, sınırlı boşluktaki süpüratif materyalin lizisi ve başı nedeniyedir. Eğer bakteri ölüse veya büyümesi antibiyotik ile durursa infeksiyonun rezolusyonu cerrahiye gerek kalmadan olabilir. Eğer bakteri antibiyotiğe dirençli ise veya effektif antibiyotiğe başlanmadan önce pusun massif kolleksiyonu olmuşsa, damarlarda oluşan trombuslar nedeniyle kan akımı kesilen kemik kısımları devitalize olur. Oluşan ölü kemik adası iyonize kalısyumun presipitasyonu için uygun yer oluşturur. Bu çevre osteolitik procesten serbestlenmiştir ve bu nedenle sekestrum, radyograflerde radyoopak gölgé şeklinde görülür (2,4,6). Sekestrum çok erken çıkarılmamalıdır. Radyolojik sınırları açıkça görülmeliidir. İnfeksiyon kontrol edildiğinde dikkatle çıkarılır. Bazen kortikal kemiğin eksiksiz kenarları, ameliyatta sağlam medullar kemiğe ulaşana kadar ronjör ile alınır. Buna sokerizasyon denir (2,7).

Sınıflandırma sistemine medikal ve cerrahi tedavi protokollarının uygulanması tablo 3 ve tablo 4'de gösterilmiştir. İlave terapötik rejimlerle, konak sınıflamasındaki iyileşmeyi etkileyen lokal veya sistemik faktörlerle mücadele esastır. Risk faktörleri olmayanlarda belirtilen protokolla hemen daima iyi sonuç alındığı bilinmelidir (2).

Tablo 3. Sınıflandırma sistemine göre medikal tedavi protokolü.

Stage II: 2 hafta

Stage III: 4 hafta

Stage IV: Cerrahi defekte AB uygulanması +
sistemik antibiyotik baskısı 6 hafta

Tablo 4. Sınıflandırma sistemine göre cerrahi tedavi protokolü.

Stage II: - Kültür için kemik biopsisi
(Uygun dişlerin çekimi)
- Lokal küretaj

Stage III: Kültür için kemik biopsisi
(Uygun dişlerin çekimi)
- Gerekiyorsa sekestrektomi
- Tam lokal debridman
(Debridman sonrası mandibular devamlılık vardır)

Stage IV: Segmanter rezeksiyon
- Multipl dişlerin çekimi.

Hastaların en az altı ay takip edilmesi gerekmektedir. Nüks hemen daima üç-dört ay içerisinde görülmektedir (6,9).

Amaç, fonksiyonel mandibula ile kürün sağlanmasıdır. Tedavi, her hastanın bireysel özellikleri, hastalığın durumu ve tedaviye cevabı doğrultusunda ayrı ayrı ele alınarak planlanmalıdır.

Diffüz sklerozan mandibula osteomiyeliti

Diffüz sklerozan mandibula osteomiyeliti, süpürasyon veya fistülasyon yokluğu ile kronik klasik mandibula osteomiyelitlerinden ayrılır. Bu hastalıkta tekrarlanan ağrı, şişlik ve trismus epizodları ile kronik gidiş vardır. Radyolojide, irregular dağılmış, sınırları iyi belirgin olmayan osteolitik zonlar görülür. Diffüz sklerozan osteomiyelitin, endojenik, düşük grade'li

bakteriyel infeksiyon (muhtemel dental orijinli) nedeniyleoluştuğu görüşü ortaya atılmıştır. Hastalığın kronikliği farklıimmünolojik mekanizmlara bağlılaşmıştır. Mandibular kemik dokuda inflamatuar cevabin kontrol prosesi hala bilinmemektedir (5).

KAYNAKLAR

1. Adekeye EO, Cornah J: Osteomyelitis of the jaws: A review of 141 cases, *Br J Oral Maxillofac Surg* 23: 24 (1985).
2. Calhoun KH, Shapiro RD, Sternberg CS, Calhoun JH, Mader JT: Osteomyelitis of the mandible, *Arch Otolaryngol Head Neck Surg* 114: 1157 (1988).
3. Cierny G, Mader JT, Penninck JJ: A clinical staging system for adult osteomyelitis, *Contemp Orthopedics* 10: 17 (1985).
4. Hjorting-Hansen E: Decortication in treatment of osteomyelitis of the mandible, *Oral Surg* 29: 641 (1970).
5. Jacobson S et al: Bacteriologic and serologic investigation in diffuse sclerosing osteomyelitis of the mandible, *Oral Surg* 54: 506 (1982).
6. Khosla VM: Current concepts in the treatment of acute and chronic osteomyelitis: review and report of four cases, *J Oral Surg* 28: 209 (1970).
7. Moose SM, Marshall KJ: Acute infections of the oral cavity, "GO Kruger (ed): *Oral and Maxillo-Facial Surgery*, 6th ed" kitabında s 195, C V Mosby Co, St Louis (1984).
8. Prein J, Beyer M: Management of infection and nonunion in mandibular fractures, *Oral Maxillofac Surg Clin, North Am* 2: 187 (1990).
9. Rowe NL, Williams JL (eds): *Maxillofacial Injuries*, Churchill Livingstone, Edinburgh (1985).